

ПРИБАВЛЕНИЯ

КЪ

ВИЛЕНСКОМУ ВЪСТНИКУ.

DODATEK

DO

KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. СУББОТА 22-го Июля.

Wilno. SOBOTA 22-go Lipca

17 дня.	Утро. По полудни. Вечерь.	Бар. по раздѣл. Фран.		Термом.	Реомюра.	Вѣт р ъ.		Состояніе атмосферы.
		27 дюй.	7,6 лин.			3	Слабый	
		27	—	7,4	—	+	12,0	Пасм. дождикъ
		27	—	7,0	—	+	15,6	Молнія облака дождь.
		27	—	7,0	—	+	11,0	Пасмурно.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНИЯ.

2. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года, за N. 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу Ивана и Анны Лазовскихъ, съ кредиторами ихъ, поступившему по апелляции на ревицію послѣ рѣшенія Эксдивизорскаго Суда 17 Декабря 1825 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдивизорскаго Суда, такъ и довольныхъ онымъ, а именно: должниковъ Ивана и Анны Лазовскихъ, Завидейскаго Декана Ксєвдза Виктора Завадзкаго, Агату Янушевскую, Изабеллю Вериговну, Теодору мать, Ульяна сына, Александру и Еву дочери Родзевичовъ, Михаила и Екатерину Скруктовскихъ, Бригиду Пленковскую и детей ея, Фадѣя Черноцкаго, Иосифа Вальцевича, Людвигъ Полковскаго, Каролину Каменскую, Устину Сапунову и детей ея, Михаила Жебровскаго, Норберта Климанскаго, Устина Александра, Автона и Юганну Кульвинскихъ, Еврея Гиршу Мовшовича, Натенсона или его наследниковъ, Станислава и Теклю Piotrowiczewъ, Казимира Юшквича, Доктора Якова Лейбошица и Еврея Виленскаго Куица Саломона Герца Геймана, Матвѣя Усидовича, Устина Высоцкаго, Автона Грифянову, Автона Скандера и жену его, Казимира и Теклю Нѣлпovichовъ, Автона Сульженку, Устину и Амброзія Гумовскихъ, Станислава Дмоховскаго, Феодозія Козловскаго, наследниковъ Томаша Верниковскаго, Маріанну Piotrowiczewъ и Иосифа Piotrowicza, Ивана и Екатерину Ставвичевъ, Фердинанда Шпацнагеля, Иосифа и Францишку Автоновичевъ, Фортунату Зенковичову, Викентію Свержевскаго, наследниковъ Ивана Мишквича жену его Агату и детей: Петра, Иосифа и Каролину Мишквичовъ, Вавржица Путгамера, Екатерину мать и сына Фадѣя Собанскихъ и Марцелія Талата, Леопольда и Ромуальда Домбровскихъ, Игнатія и Ивана Польковскихъ, Семена и Елсавету Ейдмонтъ, наследниковъ Оскѣрковой, Подполковника Михаила, Маіора Иосифа и Венедикта Хржановскихъ, Викторію изъ фамиліи Хржановскихъ Гроховскую и Варвару Хржановскую, Юганну Польковскую, Тита Кѣлпша, Иосифа и Гертруду Богдановичовъ, Томаша и Розалію Перковскихъ, Виленскую Капитулу и Настоятеля Годицискаго плебаніи съ крестьянами, Ивана Видидакаго, Михаила Костровицкаго, наследника Еврея Матвѣя Мовшовича, Свенцянскаго Еврея же Хаима Матвѣевича, Еврейку города Свенцянъ Фейгу Вольфову, Виленскихъ Каюновичевъ Ксєвдзовъ Войцѣха Заамѣровскаго и Михаила Антушквича, Марціанну Буковскую, Казимира Абрамовича, Настоятеля Свенцянской Альтари, Игнатія и Фадѣя Оймудзискихъ, Христофора Палочевскаго, Ивана Станевича, Иосифа Новицкаго Ксєвдза Каноника Кѣлпша, Юрія, Северина и Христофора Гоуальдовъ, Францишка Малашевскаго, Фердинанда Козлорима, Варбару Чаровскую, Мартина Завадзкаго, Автона Буковскаго, Францишка Нѣлпovichа, Францишка Piotrowsкаго, Настоятеля Полускаго Ксєвдза Рудвицкаго, Иосифа Польковскаго, Онуфрія Польковскаго, Викентія Довгядлу, Ульяна Наркѣвича, крестьянъ Свенцянской Альтари Иосифа Рестениса и Томаша Чучурку; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго Апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату не позже какъ въ годовой срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Эксдивизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, Апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства, обязацы представить въ

OGLOSZENIA SKARBOWE.

2. W skutek Uказу Rzadzacego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku, za N. 15, Wileńska Izba Cywilnego Sadu, w rzeczy konkursowej sprawy, Obywateli Swięciańskiego Powiatu Jana i Anny Łazowskich, z ich kredytarami, postąpionej za appellacją na rewiżycę po wyroku Exdywizorskiego Sadu 17 Grudnia 1825 roku, zawiadamam wszystkie mające udział w tej sprawie osoby, tak zadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sadu; jako i niezadowolone, a mianowicie: dłużników Jana i Anny Łazowskich, Zawilejskiego Dziekana Księdza Wiktoręgo Zawadzkiego, Agatę Januszewską, Izabellę Weryhównę, Teodorę matkę, Juliana syna, Alexandrę i Ewę córki Rodziewiczów, Michała i Katarzynę Skrutkowskich, Brygidę Plenzowską i jej dzieci, Tadeusza Czarnockiego, Józefa Balcewicza, Ludwika Polkowskiego, Karolinę Kamieńską, Justynę Sapunową i jej dzieci, Michała Żebrowskiego, Norberta Klimanńskiego, Justyna, Alexandra, Antoniego, i Johanne Kalwińskich, Żyda Hirszę Mowszowicza, Natensona lub jego successorów, Stanisława i Teklę Piotrowiczów, Kazimierza Juszkiewicza, Doktora Jakoba Lejtoszycyca i Żyda Wileńskiego kupca Salomona Herca Hejmana, Macieja Usitowicza, Justyna Wysockiego, Antonią Gryfinową, Antoniego Skindera i żonę jego, Kazimierza i Teklę Nielipowiczów, Antoniego Sulżenkę, Justyna i Ambrożęgo Gumowskich, Stanisława Dmochowskiego, Teodora Kozłowskiego, successorów Tomasa Wiernikowskiego, Maryannę Piotrowiczową i Józefa Piotrowicza, Jana i Katarzynę Staniewiczów, Ferdynanda Szpienagela, Józefa i Franciszka Antonowiczów, Fortunatę Zienkowiczową, Wincentęgo Swierzewskiego, successorów Jana Minkiewicza, żonę jego Agatę i dzieci: Piotra, Józefa i Karolinę Minkiewiczów, Wawrzyńca Putkamera, Katarzynę matkę i syna Tadeusza Sobanńskich i Marcellego Talata, Leonolda i Romualda Dombrowskich, Ignacego i Jana Polkowskich, Symona i Elżbietę Ejdmontów, successorów Oskierkowej, Podpółkownika Michała, Majora Józefa i Benedykta Chrzanowskich, Wiktorę z Chrzanowskich Grochowską, Barbarę Chrzastowską, Johanne Polkowską, Tytusa Kielpszą, Józefa i Giertrudę Bohdanowiczów, Tomasza i Rozlię Perkowskich, Wileńską Kapitułę i Przełożonego Goduciszkiej plebanii z kredytarami, Jana Widzidzkiego, Michała Kostrowickiego, successorów Żyda Matysa Mowszowicza, Swięciańskiego Żyda Chaima Matysowicza, Żydówkę M. Swięcian, Fejgę Wolfową, Wileńskich Kanoników Wojciecha znamierowskiego i Michała Antuszkiewicza, Maryannę Bukowską, Kazimierza Abramowicza, Przełożonego Swięciańskiej Altary, Ignacego i Tadeusza Ojmuciańskich, Krzysztofa Pałoczewskiego, Jana Staniewicza, Józefa Nowickiego, Xiędza Kanonika Kielpszą, Jerzego, Seweryna i Krzysztofa Houwaldów, Franciszka Miłaszewskiego, Ferdynanda Kontryma, Barbarę Czarnowską, Marcina Zawadzkiego, Antoniego Bukowskiego, Franciszka Nielinowicza, Franciszka Piotrowskiego, Przełożonego Poluskiego Księdza Rudnickiego, Józefa Polkowskiego, Onufrego Polkowskiego, Wincentęgo Dowgiałły, Juliana Narkiewiczza, Włościan Swięciańskiej altary Józefa Rostenisa i Tomasza Czuczurkę; — w tym celu ażeby wszyscy wymienieni korzystają z przedsięwziętych przez Rząd środków, dla nastęrczenia im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swęj strony przez złożenie w Izbie najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Exdywizorskim Sadzie, jako to: autentycznych predażnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, obok z translacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych (edycyi 1842 r.) wraz ze szczególowemi prośbami i dokładnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba według przepisane go w Zbiorze Praw Porządku, stanowi

Палату на основаніи 2527 ст. X. Тома Свода Гражданскихъ Законовъ (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизионную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу подаваемыхъ соперниками ихъ прошеній, но по минованіи означеннаго выше годового срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію въясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи; въ какомъ оно тогда окажется. — При чемъ Палата предвѣщаетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Вилеяскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ Апелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонные ихъ позыбы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позыбахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны должны будутъ отнести къ собственной своей виѣ все невыгодное для нихъ послѣдствіе, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.

Секретарь К. Пацынко.

Въ долж. Столоначальника К. Орловскій. (367)

2. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за N 15 Вилеяская Палата Гражданскаго Суда, по Конкурсному дѣлу Помѣщика Свенцянскаго Уѣзда Адольфа Свенцянскаго съ кредиторами его, поступившему по апелляціи на ревизию послѣ рѣшенія Эксдывизорскаго Суда 6 Февраля 1834 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдывизорскаго Суда такъ и довольныхъ онымъ, а именно: должника Адольфа Свенцянскаго, Серафиму Богдановичову, дочь ея Маріанну Боліову и племянницу Терезію Боліовну, Иосифа Сквѣрчинскаго, Фелакса Мържеевскаго, Доктора Рудольфа Гузе, Доктора Михаила Торчинскаго, Елеонору Мокржецкую, Графа Константина Тысенгауза, Иосифа Гойжевскаго, Авву Шамкову, Маврица Вучинскаго, Бяиценту Марциновскую, Андрея Сковердскаго, Станислава Яновскаго, Автона Торчинскаго, Ивана Ольшевскаго, Иосифа Курковскаго, Елисавету Нѣваровичову, Екатерину Котвичову, и Казиміру Нартовскую, Доминика и Петра Дершкофовъ, Ивана Чернывича, Франциска Злотковскаго, Игнатія Контрима, Елисавету Висковскую, наследниковъ Павла Одывца Каэтана и Елисавету Одывцовъ, Марію Высоцкую, Теофилю Родзвичову, Ивана и Франциска Гродзівъ, Сигисмунда Яковскаго, наследниковъ Людвигъ Рыдзевскаго Александра, Юлію Бригаду и Камилію Рыдзевскихъ, Автона Родзвичу, Почобута, Фердинанда Контрима, Павла и Анастасію Цашевскихъ, Оаддѣ Навсюца, Викентія Борквичуца, Настоятеля Шлявской Альтаріи, Вилеяскихъ Ксендзовъ Августіановъ, Настоятеля Іезіорской Церкви, Настоятеля Вендзягольской Церкви, Настоятеля Колонтаевской альтаріи, Настоятеля Шевбергской церкви, Попечителя Дусятскаго Госпиталя, Настоятеля Раковской альтаріи, Настоятеля Ковенской альтаріи, Вилеяскихъ Ксендзовъ Кармелитовъ Босыхъ, Вилеяскихъ Монахинъ Визитокъ, Монахию Вилеяскаго Монастыря Бернардиновъ на Заречьи Викторію-Колету Куницкую, Ксендзовъ Бернардиновъ, Воложинскаго Монастыря, Настоятеля Нестанішской церкви и Теклю Браитову; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ, для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовой срокъ всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Эксдывизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, апелляціонныхъ позыбовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, каковыя письменныя доказательства, обязавы представить въ Палату, на основаніи 2527 ст. X. Т. Свода Закон. Граж. (изд. 1842 г.) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ

ревизионную инстанцію, а прето не бѣдзіе од ннхъ потребоваѣа задныхъ objaсненій луб зарзутовъ прееевнъ поданымъ преез прееевнне нхъ строны прошбамъ, леез по успыненннз акрѣслонного вышѣе терннну, прызстатп в прост од розпатрзеннн и розстрызненнн справы, в тымъ кszталее, в акымъ снѣ наоѣвчас окаже; прызчѣмъ Ізба застрзega, же језелн реечонне документа з транзлаееамн не бѣдѣа преедстатвонне до Ізбы преез строны прееедерујеее, в кнгу окрѣслонного вышѣе рочного терннну, ктормъ ма снѣ лнчыѣ од даты пѣрвzшего выдрукованнн нннѣнзшего оглосзеннн в Курьерзѣ Внлеискомъ, тедь аппеллаторонне чзылн ннззодоволенн з вырокѣв Саду І-го стопннн, наразѣа самн себее на те настѣпства, же аппеллаееыне нхъ позвы, акко не вzwпарте доводамн н докumentамн, позостанѣа безъ жѣдного skutku, н обзѣлованн преез ннхъ в тыхъ позвахъ вырокъ, прызпровоздѣонн бѣдзіе до належытего skutku; задоволонне аз строны, бѣдѣа муснлн прызпнсаѣ власнѣе внне wszысткне непомыслѣе длѣ ннхъ skutku, ктормъ мoga wynнкоѣ в часнѣ розстрызненнн нхъ справы в Ізбнѣ за самемн тылко доводамн једнѣе жѣлујеее снѣ строны, н за тѣмн пѣперамн, акне снѣ знѣдѣовалн в Саду І-го стопннн.

Assessor Olechnowicz.

Sekretarz K. Pacynko.

W obowіazku Naczelnika stołu K. Orłowski. (367)

2. W skutek Uказу Rzѣdzającego Senatu pod dnem 8 Stycznia 1843 roku, za N 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w sprawie konkursowej Obywatela Śwіęciańskiego Powiatu Adolfa Śwіęcieckiego z jego kredytarami, postępowanej za appellacją na rewizję po wyroku Exdywizorskiego Sądu 6 Lutego 1834 roku, zawadama wszystkie interessowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu, jak i zadowolone, a mianowicie: dłużnika Adolfa Śwіęcieckiego, Serafinę Bohdanowiczową, jej córkę Maryannę Bolowę z siostrzenicą, Teresę Bolowę, Józefa Skwierczyńskiego, Felxa Mierzejewskiego, Doktora Rudolfa Guze, Doktora Michała Torczyńskiego, Eleonorę Mokrzeckę, Hrabiego Konstantego Tyzenhauza, Józefa Gojzewskiego, Anny Szyszkowej, Maurycego Baczyńskiego, Wincentę Marcinowskę, Andrzeja Skowrońskiego, Stanisława Janowskiego, Antoniego Torczyńskiego, Jana Olszewskiego, Józefa Kurkowskiego, Elżbietę Niewiarowiczową, Katarzynę Kotwiczową i Kazimierę Nartowską, Dominikę i Piotra Derzkołow, Jana Czerniewicza, Franciszka Zlotkowskiego, Ignacego Kontryma, Elżbietę Wiskowską, successorów Pawła Odyńca Kasjetana i Elżbietę Odyńców, M. ryę Wysockę, Teofilę Podziewiczową, Jana i Franciszka Grodziów, Sigmunda Jankowskiego, successorów Ludwika Rydzewskiego Alexandra, Julię, Brygidę i Kamilię Rydzewskich, Antoniego Rodziewicza, Pocobuta, Ferdynanda Kontryma, Jana i Anastazję Ciszewskich, Tadeusza Nawsiucia, Wincentego Borkiewicz, Przełożonego Szylańskiej altaryi, Wileńskich Księży Augustyanów, Przełożonego Jeziorzkiego Kościoła, Przełożonego Wendziagolskiej Cerkwii, Przełożonego Kolontajewskiej altaryi, Przełożonego Sienbergskiej Cerkwii, Przełożonego Dusackiego Szpitala, Przełożonego Rakowskiej altaryi, Przełożonego Kowieńskiej altaryi, Wileńskich Księży Karmelitów Bosych, Wileńskich Panien Wzytek, Mniszkę Wileńskiego Klasztoru Bernardynek na Zarzezu Wiktoryę-Kolęte Kubičkę, Księży Bernardynów Wołożyńskiego Klasztoru, Przełożonego Nestaniskiej Cerkwii i Tekli Brautowej; — w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków, dla nastręczenia im ulgi, w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swęj strony, przez złożenie w Izbie najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Exdywizorskim Sądzie, jako to: autentycznych przedawnnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, obok z transzlacjami na język Rosyjski; jakowe to dowody, na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. T. Ustawy Praw Cywilnych (edycyi 1842 roku), wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi objaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisaneego w Zbiorze Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a prето nie bѣdзіe od nнхъ потребоваѣа жѣдnychъ objaсненій луб зарзутѣв прееевнъ podanymъ преез прееевнне nхъ strоны прошбамъ, леез по успыненннз акрѣслонного вышѣе терннну, прызстатп wprost do rozpatrzenia i rozstrызnenнн справы, w tымъ ksztalее, w akymъ sнѣ naoѣvчас okaже; prызчѣмъ Іzba за-

ревизионную инстанцию и потому не будет уже требовать от них объяснений или возражений противу поданных соперниками их прошений, но по истечении означенного выше годового срока, прямо приступать къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предваряетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Вилеискомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонныя ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны должны будутъ отвѣсти къ собственной своей винѣ все невыгодныя для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.

Секретарь К. Пацыяко.

Въ долж. Столовачальника К. Орловскій.

Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года, за N 15, Вилеиская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсному дѣлу покойнаго Помѣщика Троцкого Уѣзда Ивана Зѣбрскаго съ кредиторами его, поступившему по апелляціи на ревизию послѣ рѣшенія Эксдивизорскаго Суда 28 Июня 1839 года, извѣщать всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдивизорскаго Суда такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Наслѣднику Ивана Зѣбрскаго, Лудвигу Рачинскую, крестьянъ Графа Николая Зубова, Михаила Зубова, Михаила Войтквича и Графа Platona Зубова, Матвѣя, Казимира, Викентія и Гаудента Войткѣичовъ, Барона Флоріана Кобылинскаго, Станислава Тржемескаго, Марцелія Лыку, Венедикта Юшквича, Юсіафа Леваѣвича и Исполита Крашевскаго; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовый срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судовореніи въ Эксдивизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактныхъ, апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводомъ оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства обязаны представить въ Палату, на основаніи 2527 статьи X Т. Свода Законовъ Гражданскихъ (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку составляетъ ревизионную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объяснений или возражений противу поданныхъ соперниками ихъ прошений но по истечении означеннаго выше годового срока, прямо приступать къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предваряетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Вилеискомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонныя ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія, а обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны, должны будутъ отвѣсти къ собственной своей винѣ, все невыгодныя для нихъ послѣдствія могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.

Секретарь К. Пацыяко.

Въ должности Столовачальника Орловскій. (367)

2. Во исполненіе Указа Правительствующаго

сирега, że jeżeli rzeczony dokumenta z translacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżej rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli nie zadowoleni z wyroków Sądu 1-go stopnia, narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżalowany przez nich w tych pozwach wyrok, przyprowadzony będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie niepomysłne dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnięcia ich sprawy w Izbie za samymi tylko dowodami jednej żalującej się strony, i za temi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor Olechnowicz.

Sekretarz K. Pacynko.

W obowiązku Naczelnika stołu K. Orłowski. (367)

2. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku, za N 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy zmarłego Obywatela Trockiego Powiatu Jana Zgierskiego, z jego kredytorami, postąpionęj za appellacyą na rewizyę po wyroku Exdywizorskiego 28 Czerwca 1839 roku, zawiadamia wszystkie interesowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu tak i zadowolone, a mianowicie: Sukcessorów Jana Zgierskiego, Ludwikę Raczyńską, Włóscian Hrabiego Mikolaja Zubowa, Michała Wojtkiewicza i Hrabiego Platona Zubowa, Macieja, Kazimierza, Wincentego i Gaudentego Wojtkiewiczów, Barona Floryana Kobylińskiego, Stanisława Trzemckiego, Marcellego Łykę, Benedykta Juszkiewicza, Józefata Leńkiewicza, i Hipolita Kraszewskiego; — w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd śródków dla następczenia im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swęj strony, przez złożenie w Izbie najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Sądach 1-go stopnia, jako to: autentycznych przedaży h aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwoy i temu podobnych dokumentów, obok z translacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na piśmie winni złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych (edycyi 1842 roku), wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisanego w Zbiorze Praw porządku, stanowi rewizyjną instancyę, a przeto nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanych przez przeciwnie ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy w tym kształcie, w jakim się naówczas okaże; przyczem Izba zastrzeżę, że jeżeli rzeczony dokumenta z translacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżej rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądu 1-go stopnia, narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżalowany przez nich w tych pozwach wyrok, przyprowadzony będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie niepomysłne dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnięcia ich sprawy w Izbie za samymi tylko dowodami jednej żalującej się strony, i za temi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor Olechnowicz.

Sekretarz K. Pacynko.

W obowiązku Naczelnika stołu K. Orłowski. (367)

2. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem

Сената отъ 8 Января 1843 года, за N 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу покойнаго Помѣщика прежде Вилкомирскаго а нынѣ Свенцянскаго Уѣзда Барона Фердинанда Франка, съ кредиторами его, поступившему по апелляціи на ревизію послѣ рѣшенія Экспедиціонскаго Суда 27-го Мая 1839 года извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Экспедиціонскаго Суда такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Наслѣдниковъ Барона Фердинанда Франка Елеонору Франкъ, Доминика Сѣсичкаго, Доминика Вильдзевича, Автона Пашкѣвича, дочерей умершаго Юсіа Ердмана Пракседу Ердманову, Аннелю Домбровскую и Марію Жилевичову, Фадѣя Грабовскаго, Венедикта Лесняцкаго, Еврея Давида Пейсаховича Рапорта, Подполковника Карла Комаевскаго, Діонизія Стефакевича, Ромульда Малецкаго, Франца Вильгельма - Христофора Фонъ дер Рекке, Фердинанда Фонъ деръ Бринкъ, Ипполита и Елеву Лукашевичовъ, Игнатія, Людвигу, Изабелю и Екатерину Лукашевичовъ; Автона и Розалію Княжевичовъ, Ивана и Дороту Черноцкихъ, наслѣдниковъ Фраяца и Цециліи Одынцовъ, Вацлава, Софію, Михайлину Фраяца и Павлину Одынцовъ, Теодора Роппа, Ивана Каменскаго, Ивана Хрисцивича, Андрея Швейковскаго, Михаила Фельдмана, Ивана Кржечковскаго, Клеменса Говсевскаго, Ракелю Добкѣвичову, Фридриха Клянгенберга, Кастана Арамовича, Амброзія Козѣла, Попечителя Бѣлорускаго Округа по претензіи Виленскаго Дворянскаго Института, Настоятеля Купиской церкви и тамошняго Госпиталя, Настоятеля Виленской С. Степана алтаря, Настоятеля Кукуциской церкви, Фридриха Фонъ деръ Бринкена, Доминика Малецкаго, Александра Кулешу, Ивана Кржечковскаго, Игнатія Ольшевскаго, Графа Венедикта Мориковія или его наслѣдниковъ, Устина и Александра Пашкѣвичовъ, Фраяца Городецаго, вольнаго человека Якова Юргелянса, Михаила Гейбовича, Александра де Романъ или его наслѣдниковъ, Александра Лавинскаго или его наслѣдниковъ, Томаша Рейзера или его наслѣдниковъ, Евреевъ: Гирши Додовича и Шліому Мовшовича или ихъ наслѣдниковъ, Еврея Рубина Янкеловича или его наслѣдниковъ, Александра Быстрама, Устина, Юсіа и Едуарда Мицкѣвичовъ; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою принятою Управительствомъ, для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представившемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовыи срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу доказательствъ, какія были представлены ими при судовореніи въ Экспедиціонскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактныхъ, апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства, обязаны представить въ Палату на основаніи 2527 Ст. X. Тома Свода Зак. Гражданскихъ (изд. 1842 года), при обстоятельныхъ прошеніяхъ съ точныхъ поясненіемъ, тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата, по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизионную инстанцію, и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошений, но по мнваніи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію извѣстнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предвѣщаетъ, что если означенные документы съ переводами, не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовыи срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апелляторы или не довольные рѣшеніемъ Суда первой Степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонные ихъ позывы, какъ не подтвержденные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія, и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольныя же стороны, должны будутъ отвѣсти къ собственной своей винѣ всѣ невыгодныя для нихъ послѣдствія могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалуемой стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.

Секретарь К. Пацынко.

Въ должности Столоначальника К. Орловскій.

(367)

8 Stycznia 1843 roku, za N 15. Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy zmarłego Obywatela przód Wilkomirskiego a teraz Święciańskiego Powiatu Barona Ferdynanda Franka, z jego kredytarami, postąpionej za appellacją na rewizję po wyroku Exdywizorskiego Sądu 27 Maja 1839 roku, zawiadania wszystkie interessowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu jako zadowolone, a mianowicie: Successorkę Barona Ferdynanda Franka Eleonorę Frank, Dominika Siesickiego, Dominika Wildzewicza, Antoniego Paszkiewicza, córek zmarłego Józefa Erdmana Praxedę Erdmanową, Anielę Dombrowską i Maryę Żylewiczową, Tadeusza Grabowskiego, Benedykta Lesnickiego, Żyda Dawida Pejsachowicza Raporta, Podpółkownika Karola Komajewskiego, Dyonizego Stefanowicza, Romualda Maleckiego, Franciszka-Wilhelma-Krzysztofa Von der Rekke, Ferdynanda Von der Brynck, H. Polita i Helenę Łukaszewiczów, Ignacego, Ludwika, Izabellę i Katarzynę Łukaszewiczów, Antoniego i Rozalię Książewiczów, Jana i Dorotę Czarnackich, successorów Franciszka i Cecylii Odyńców, Wacława, Zofię, Michalinę i Paulinę Odyńców, Teodora Roppa, Jana Kamińskiego, Jana Chryscimicza, Andrzeja Szwejkowskiego, Michała Feldmana, Jana Krzekowskiego, Klemensa Gosniewskiego, Rachelę Dobkiewiczową, Frydrycha Klingeoberga, Kajetana Aramowicza, Ambrożego Koziele, Kuratora Białoruskiego Okręgu po pretensyi Wileńskiego Dworzańskiego Instytutu, Przełożonego Kupiskiego w stopniu i tamecznego szpitala, Przełożonego Wileńskiej Sto. Stefanijskiej aliyryi, Przełożonego Kukuciskiej Cerkwi, Fryderyka Von der Brynckena, Dominika Maleckiego, Alexandra Kuleszę, Jana Krzczkowskiego, Ignacego Olszańkiego, Hrabiego Benedykta Morykowiego lub jego successorów, Justyna i Alexandra Paszkiewicza, Franciszka Horodeckiego, wolnego Ciłowika Jakuba Jurgielanisa, Michała Hejbowicza, Alexandra de Roman lub jego successorów, Alexandra Łopińskiego lub jego successorów, Tomasz Rejzera lub jego successorów, Żydów Hirszę Dodowicza i Szłomę Mowszowicza lub ich successorów, Żyda Rubina Jankielowicza lub jego successorów, Alexandra Bystrama, Justyna, Józefa i Edwarda Mićkiewiczów; — w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków, dla następczenia im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swęj strony, przez złożenie w Lubie najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkie stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Exdywizorskim Sądzie, jako to: autentycznych przedaźnych aktów, oblgów, kontraktów, appellacyjnych pozów i temu podobnych dokumentów, obok z tranzlacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na pśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych (edycy 1842 roku), wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisania w Zbiorze Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a przeto nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanym przez przeciwne ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, w tym kształcie, w jakim się naówczas okaże; przyczem Izba zastrzega, że jeżeli rzeczony dokumenta z tranzlacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżej rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądu 1-go stopnia, narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, obżalowany przez nich w tych prośbach wyrok, przyprowadzony będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie niepomyślnie dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnięcia ich sprawy w Izbie za samemi tylko dowodami jednej żalującej się strony, i za temi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go Stopnia.

Assessor Ołechnowicz.

Sekretarz K. Pacynko.

W obowiązku Naczelnika stołu K. Orłowski.

(367)